

Sygn. akt II Ca 564/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Pratkowiecka (spraw.)
Sędziowie:	SO Robert Figurski SO Sabina Ziser
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2012 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa W. R.

przeciwko pozwanej E. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 17 lipca 2012 roku

sygn. akt I C 294/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w punkcie I oddala powództwo,

2. w punkcie III zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.115,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

sygn. akt II Ca 564/12

UZASADNIENIE

Powód W. R. domagał się zasądzenia od pozwanej E. K. kwoty 15.882,38 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lutego 2011r.

Żądana kwota stanowiła wynagrodzenie za wymianę poszycia dachowego z opierzeniem i obróbkami w budynku mieszkalnym położonym w G. przy ulicy (...).

Sąd Rejonowy w Głogowie wyrokiem z dnia 17 lipca 2010r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 200,78 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lutego 2011r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ten ustalił, że w dniu 29 października 2010r. strony zawarły umowę, w której powód zobowiązał się do wymiany poszycia dachowego z dachówki karpiówki na blachodachówkę z opierzeniem i obróbkami w budynku mieszkalnym położonym w G. przy ulicy (...) za wynagrodzeniem „za robociznę” w kwocie 80 zł za metr kwadratowy dachu. Powód po zakończeniu prac wystawił fakturę na kwotę 15.882,38 zł z datą płatności do 24 lutego 2011r. Powód wykonał prace związane z wymianą poszycia, jednak zrobił to tak niestarannie, że konieczny jest demontaż dachu i wykonanie wszystkich prac na nowo. Koszt ponownych robót wynosi 15.681,60 zł. W tej sytuacji powodowi należała się wyłącznie różnica w kwocie 200,78 zł pomiędzy kwotą dochodzona pozwem a kosztami prac naprawczych. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd I instancji powołał art. 637 § 2 k.c. W zakresie kosztów procesu Sąd Rejonowy zastosował art. 100 k.p.c. stwierdzając, że pozwanej należy się pełny zwrot tych kosztów, bowiem powód utrzymał się przy swoim żądaniu w znikomym stopniu.

Pozwana zaskarżyła powyższy wyrok w części uwzględniającej powództwo do kwoty 200,78 zł (pkt I) oraz zasądzonej na jej rzecz od powoda koszty procesu w kwocie 2.417 zł. Pozwana zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego, tj.:

- art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że ustalone w § 3 umowy z dnia 29 października 2010r. wynagrodzenie określone „na kwotę 80 zł za 1 m²” w relacji konsument (pозwana) – przedsiębiorca (powód – profesjonalista) nie uwzględniało w cenie podatku od towaru i usług, zwłaszcza wobec treści zeznań świadków (w szczególności M. K.) oraz samej pozwanej, z których wynika, iż strony umówiły się, że umówiona cena oznaczała sumę, która w całości „wyjdzie z kieszeni pozwanej” bez potrzeby jakichkolwiek dopłat (zarówno z tytułu VAT, jak też innych kosztów materiałowych)

- art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie, a w konsekwencji błędne przyjęcie, jakoby brak uiszczenia przez pozwaną kwoty za materiały o wartości 1.815,91 zł uzasadniał ustalenie, że powód zakupił te materiały w celu ich wykorzystania do prac na dachu pozwanej i że zużył je w całości do tych prac, a także że prace przy użyciu tych materiałów wykonał niewątpliwie, w sytuacji, gdy z zeznań świadków (w szczególności M. K.) wynika, iż strony w ogóle nie umawiały się na zakup i wykorzystanie dodatkowych materiałów objętych pismem powoda z 17 lutego 2011 roku, a powód nie przedłożył pozwanej faktury za rzekomo dokonane przez niego zakupy na jej rzecz,

- art. 632 k.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na zwiększeniu wynagrodzenia należnego powodowi z kwoty 80 zł brutto na kwotę 80 zł netto w sytuacji, kiedy strony umówiły się na wynagrodzenie ryczałtowe (brutto),

2. naruszenie przepisów postępowania:

- art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie swobodnej oceny zebranych w sprawie dowodów i zastąpienie jej oceną dowolną wskutek ustalenia, że uzgodniona przez strony cena za wykonanie niewadliwego dachu stanowi kwotę netto, a nie kwotę brutto oraz przez błędne przyjęcie, jakoby brak uiszczenia przez pozwaną kwoty za materiały o wartości 1.815,91 zł uzasadniał przyjęcie, że powód zakupił te materiały i zużył je w celu ich wykorzystania do prac na dachu pozwanej, a także że prace przy użyciu tych materiałów wykonał niewadliwie, w sytuacji, gdy z zeznań świadków wynika, że strony w ogóle nie umawiały się na zakup i wykorzystanie dodatkowych materiałów objętych pismem

powoda z 17 lutego 2011 roku, a powód nie przedłożył pozwanej faktury za rzekomo dokonane przez niego zakupy na jej rzecz,

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający w szczególności na:

- błędnym przyjęciu, jakoby strony umówiły się na cenę 80 zł za wykonanie 1m² niewadliwego dachu, podczas gdy umówiły się na cenę 80 zł brutto za 1m², co przy przyjęciu wyliczonej przez biegłego powierzchni dachu daje kwotę 12.548,80 zł brutto.

W uzasadnieniu apelacji pozwana dodatkowo podniosła, że Sąd Rejonowy zasądził na jej rzecz od powoda tytułem zawrotu kosztów procesu kwotę 2.417 zł, tymczasem suma poniesionych przez nią kosztów stanowiła kwotę 5.115,20 zł.

Pozwana domagała się zmiany wyroku w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda kwoty 5.150,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wniosła również o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Rację ma pozwana, że brak było podstaw do uwzględnienia powództwa nawet w tak znikomym zakresie, jaki wynika z zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji zasądził na rzecz powoda różnicę pomiędzy kwotą wynikającą z faktury z dnia 17 lutego 2011r. (15.882,38 zł) a wartością prac naprawczych (15.681,60 zł). Tymczasem wystawiona przez powoda faktura została zawyżona. Z umowy wynika bowiem, że wysokość wynagrodzenia za wymianę poszycia dochowanego wynosiła 80 zł za metr kwadratowy. Powód wymienił 156,86 m² poszycia, zatem należne z tego tytułu wynagrodzenie winno wynosić 12.548,80 zł. Nawet doliczając do tego wskazany, choć nie wykazany przez powoda dowodami, koszt materiałów zużytych do wymiany dachu (1.815,91 zł), suma należnego powodowi wynagrodzenia za prawidłowo wykonaną wymianę poszycia dachowego była niższa od wskazanej na fakturze i wynosiła 14.364,71 zł. Powód niezasadnie powiększył tę kwotę o podatek VAT. W umowie z dnia 29 października 2010r. strony określiły wysokość wynagrodzenia w formie ryczałtowej (80 zł za m² dachu), co zgodnie z art. 632 k.c. oznacza, że przyjmujący zamówienie nie może żądać podwyższenia wynagrodzenia, choćby w czasie zawarcia umowy nie można było przewidzieć rozmiaru lub kosztów prac. Ponadto, jak trafnie podniosła powódka w apelacji, podwyższenie ustalonego w umowie wynagrodzenia o podatek VAT, było sprzeczne z art. 3 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2001r. o cenach (DZ.U. Nr 97, poz. 1050 ze zm.). Z przepisów tych wynika, że w umowach z konsumentami należy posługiwać się cenami brutto, a nieuwzględnienie w cenie podatku VAT powinno wyraźnie i w sposób niebudzący wątpliwości wynikać z postanowień umowy. W rozpoznawanej sprawie strony umowy z dnia 29 października 2010r. nie zastrzegły, że ustalone wynagrodzenie jest wynagrodzeniem netto. Dlatego należało przyjąć, że cena 80 zł za m² dachu zawiera już należy podatek VAT. W tych zaś okolicznościach ustalona na podstawie umowy wartość wykonanych przez powoda prac łącznie z kosztami materiałów jest niższa niż wartość prac naprawczych. Stąd też powództwo winno ulec oddaleniu w całości.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd Rejonowy zupełnie pominął fakt poniesienia przez powódkę kosztów opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa w kwocie 2.698,20 zł. Uwzględniając ten wydatek, łącznie z kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I instancji, powódce należała się od powoda kwota 5.115,20 zł.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł, jak w sentencji. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Na koszty te składała się opłata od apelacji (30 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika (60 zł).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.